

NOTICIES de cada Barri

SAGRERA

El dia 2 d'aquest mes de maig, van contraure matrimoni al Santuari de Puiggraciós, en Jaume Bassa Padrós, de can Bassa, i Núria Sala Arimon, de Lliçà d'Amunt. Els felicitem en aquest esdeveniment.

També contragueren matrimoni, el dia 29 d'abril, a l'església parroquial de Lliçà d'Avall, Higiní Rodríguez de Lizana Saña, del pis Ajuntament, amb M.ª Teresa Albareda Mallo, de Lliçà d'Avall. Rebin la nostra enhorabona.

Des de fa pocs dies està oberta al públic, a l'edifici de la Plaça de l'Ajuntament, una nova botiga (merceria i objectes de regal), que contribueix a donar més vistositat a la plaça i a proporcionar un millorament del servei en el seu ram. Els desitgem èxit.

L'Empresa Sagalés, ha posat un autobús nou de trinca en la línia Sta. Eulàlia - Granollers. Era una necessitat que es feia sentir de fa temps pel mal estat dels cotxes utilitzats fins ara, amb les panes i incomoditats que això comportava. Ens cal doncs felicitar a l'empresa per aquesta millora, esperant que això serà ja definitiu, i no sols de temporada.

Una gran activitat es nota en aquest barri per part dels empleats de la Companyia Telefònica, tant a la nova central com instal·lant línies. Esperem que ben aviat podran disposar del necessari telèfon els nombrosos veïns que l'han sol·licitat.

RIERAL

El dia 21 d'abril fou enterrada la Sra. Carme Soler Pérez, de can Nomen, que morí a edat avançada després de llarga malaltia. Manifestem el nostre condol als seus familiars.

També morí, el dia 25 d'abril, a l'edat de 72 anys, la Sra. Dolors Valls Solà, de can Mingo, mare del nostre particular amic i col·laborador de «Ronsana», Esteve Maspons. A ell i a tots els demés familiars expressem la nostra més sentida condolença.

El dia 6 de maig, contragueren matrimoni a la nostra església parroquial, en Josep Molins Pou, de can Noguera, amb Trinitat Folch Sampera, de la Torre Niteta (La Sagrera). Han fixat la seva residència a La Serra. Els desitgem moltes felicitats.

El dia 5 de maig van contraure matrimoni, a la capella de l'Areny, els joves Jacint Bassols de Azua i Margarida Servitge Mauri, de conegudes famílies estiuejants al nostre poble. La nostra més cordial enhorabona.

LA SERRA

El dia 8 de maig fou enterrada cristianament la Sra. Simona Casamiquela Mas, de ca l'Artés. Rebin els seus familiars la nostra més sentida condolença.

SERRAT

El passat dia 14 de maig sofriren un accident de cotxe, a la carretera de Cardedeu, en Joan Solé, de can Sac, i la seva promesa Lourdes Gili, de can Cucut. Fou molt aparatós i donaren algunes voltes de campana, quedant el cotxe pràcticament destroçat. Foren traslladats a l'Hospital de Granollers, on està internada la Lourdes, encara que no semblen greus les seves ferides. En Joan, en sortí de seguida, doncs pràcticament no es féu res, i torna a fer la vida normal de treball. Ens alegrem que no hagi estat tan greu com pogué ésser, i desitgem que la Lourdes estigui ben aviat del tot restablerta.

BONAIRE

El dia de l'Ascensió, 11 de maig, es produí un accident en el camping d'aquest veïnat. Un nen que estava jugant sota un cotxe fou lesionat a l'arrencar aquest sense haver-se'n donat compte. En principi semblà molt greu i fou traslladat a la Policlínica de Granollers, però després d'uns dies d'estada allà, sabem que està ja força restablert. Ens en alegrem.

Un altre cas semblant es produí en el mateix lloc i dia, a una altra família amb el seu propi cotxe, però l'infant només va rebre una revolcada. Caldrà estar alerta en aquest aspecte.

Des del meu portal

UN PAISATGE?

És alta, molt alta. El seu acabament es retalla en el cel blau per damunt del bosc d'antenes de televisió, mil ferros de forma capriciosa. És magestuosa, vermella de dalt a baix. Quan es mou, ho fa poc a poc, com si no tingués cap pressa. Sap que és necessària i es fa mirar, la molt presumida. M'agradaria saber què pensa, si pensa. Però em penso que no pensa. El pensar és privilegi dels humans, i una grua d'aquestes, d'humana no en té res. Al contrari, és inhumana. Ho pitjor, és anti-humana. Bé, potser exagero. No sé fins a quin punt pot ésser anti-humà un aparell que ajuda als homes a fer-se el seu habitatge... Ni tan sols atempta contra el paisatge, perquè el paisatge no existeix. A no ser que creiem en paisatges de totxos, ferros, fum, antenes de televisió i sorolls. Ben mirat, encara hi fa bonic la grua enmig de tot això. Tan vermella, tan imponent. Llàstima del contrapès, —ignoro el seu nom tècnic si el té—. Llàstima del contrapès, dic, perquè desentona per dos motius. En primer lloc, de lluny, que és tal com ho veig, destaca desfavorablement el bloc de gran volum penjat per art de màgia, d'uns ferros que semblen primers. En segon lloc, és una massa blanca subjecte a un cos vermell, i això fa mal als ulls.

Ja fa una estona que no es mou. Els que manen la grua deuen d'haver anat a dinar. Pobre grua. En el fons és una infel·lix. Ara s'hi han apoiat tres coloms grisos. Per què són grisos els coloms de la ciutat? Si fossin blancs serien més bonics. Descansa grua, descansa. Aviat et tornaran a marejar, donant voltes, pujant i baixant... Però seguiràs essent la imprescindible. El que no sé, és el perquè t'han pintat de vermell. És clar, si l'haguessin pintada de groc diria el mateix, però... vermella, precisament vermella. Certament, no és un color que descansa la vista. Més aviat crec que excita.

Els soferts esclaus de l'Egipte faraònic, haurien tingut en la grua una gran ajuda. En canvi, varen fer les meravelloses piràmides sense ella. Si un d'aquells esclaus pogués passejar-se pel món d'avui, què creieu que pensaria? Que estem bojos? O potser se'n tornaria ell de boig? Jo em decanto per pensar les dues coses.

Pobre grua. Alta, tan alta. Em cau simpàtica. Sembla que vulgui fugir del cel enlaire, rebutjant ser la vianda d'aquest entrepà de cases. Però no ho aconsegueix. Està subjecte a terra, i ben subjecte. L'han fet arrelar artificialment, en l'estúpida grisor de l'asfalt. Vermell i gris. Groc i negre dels taxis. Verd, una mica de verd tenyit de pols que llueix les branques dels plàtans plantats en el carrer. I el blau de! cel dominant-ho tot. Qui diu que no hi ha paisatge? Qui troba que és trist? Però si no hi manca cap color de l'Arc de Sant Martí...!

Joaquim Brustenga-Etxauri